

Олександр Олександрович **НОСИРЄВ**

к.геогр.н., Національний технічний університет "Харківський політехнічний інститут"
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3218-943X>
e-mail: nosyriev@ukr.net

Сергій Анатолійович **МЕХОВИЧ**

д.е.н., професор, Національний технічний університет "Харківський політехнічний інститут"
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7080-7609>
e-mail: Sergii.Mekhovich@khpi.edu.ua

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВ ПРОМИСЛОВОСТІ В УМОВАХ РИНКОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Дослідження присвячено аналізу управління та фінансування оборотних активів промислових підприємств України, систематизації методів управління оборотними активами, актуалізації проблем та формулюванню пропозицій стосовно ефективного фінансового менеджменту оборотних активів та обґрунтуванню напрямів удосконалення управління оборотними активами підприємств промисловості в ринкових умовах. Окреслено вплив системи управління оборотними активами на забезпечення фінансової стійкості підприємств. Виокремлено етапи процесу управління оборотними активами, досліджено основні стратегії фінансування оборотних активів та запропоновано заходи стосовно підвищення ефективності управління оборотними активами підприємств у сучасних ринкових умовах.

Ключові слова: оборотні активи, оборотні кошти, фінансування оборотних активів, фінансова стійкість, промислові підприємства

ВСТУП

Оборотні активи підприємства відіграють особливу роль у житті підприємства, на його основі проводиться безперебійний, циклічний операційний процес, а обсяги оборотних активів впливають на відтворення капіталу підприємства, що є базою для комерційної діяльності суб'єкта господарювання. Так, оборотні активи – це сума грошових коштів підприємства, яка необхідна для створення та забезпечення життєвого циклу виробничих оборотних фондів і фондів обігу. Склад оборотних активів – це сукупність окремих елементів оборотних виробничих фондів і фондів обігу.

Аналіз оборотних активів підприємства – важливий процес, який полягає в дослідженні та моніторингу майнового стану й основних показників оборотних активів підприємства, у процесі його фінансово-господарської діяльності з метою виявлення шляхів підвищення його ринкової вартості та забезпечення ефективного розвитку.

Однією з центральних проблем в управлінні формуванням оборотних активів є співвідношення джерел фінансування оборотних активів. Їхній характер є фактором прямого впливу на ефективність використання оборотних активів та сукупного капіталу промислових підприємств.

МЕТА дослідження – аналіз управління та фінансування оборотних активів промислових підприємств України, систематизація методів управління оборотними активами, актуалізація проблем та формулювання пропозицій відносно ефективного фінансового менеджменту оборотних активів та обґрунтування напрямів удосконалення управління оборотними активами підприємств промисловості в ринкових умовах.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідження сучасного стану та динаміки оборот-

них активів із позиції як напрямів їхнього вкладення, так і джерел фінансування є важливим у вдосконаленні існуючих механізмів управління.

Ще Адам Сміт поділяв наукові погляди фізіократів стосовно капіталу, він також передбачав його розподіл на основний та оборотний. Під оборотним капіталом він розумів капітал купця, тобто запаси, грошові кошти, товар. У структурі оборотного капіталу А. Сміт виділяє грошові кошти, за допомогою яких здійснюється оборот інших частин оборотного капіталу, розподіл товарів між споживачами, використання запасів, матеріалів та напівфабрикатів у виробництві [1].

Дослідження сутності оборотних активів як економічної категорії здійснювали такі вітчизняні вчені, як О.М. Колодізев та К.М. Азізова [4], Є.Ю. Мордань та О.А. Демідова [5], О.В. Насібова та Б.Ю. Придатченко [6], І.В. Піскульова [9, 10], Л.І. Бровко, А.А. Юрченко, Т.В. Королькова [7], О.Б. Курило та А.Р. Карпець [8]. Над проблемою управління фінансування оборотних активів та дослідженням джерел формування оборотних засобів підприємств працювали вітчизняні вчені О.В. Добровольська, Є.О. Загребельна [12]. Водночас особливої гостроти у дискусіях науковців набувало питання, пов'язане з двоєким підходом до розуміння категорій «оборотні активи» та «оборотний капітал» як тотожних чи відмінних понять, що, як свідчать результати проведеного аналізу виділених класифікаційних ознак, значно впливає на формування класифікації оборотних активів та оборотного капіталу. Проте дослідження проблеми методів управління та організації фінансування оборотних активів, нестачі джерел їхнього фінансування все ще залишаються актуальними й вимагають подальшого теоретичного та практичного обґрунтування.

РЕЗУЛЬТАТИ

За економічним змістом, оборотний капітал є час-

тиною загального капіталу промислового підприємства, проінвестованого в оборотні активи, тобто вартісним відображенням оборотних активів. Оборотні активи на рівні підприємства можна розглядати як елемент ресурсного потенціалу, що використовується підприємством та спрямований на забезпечення систематичного, постійного та контрольованого процесу господарської діяльності, споживається однократно з метою забезпечення економічного ефекту в майбутніх періодах. В умовах високого рівня нестабільності, спричиненої об'єктивними чинниками ведення господарської діяльності, а також факторами епідеміологічного характеру [8], промислові підприємства мають суттєві проблеми із поповненням оборотного капіталу, що не завжди можна вирішити шляхом банківського кредитування. Такі способи фінансування оборотних активів як договір поруки, комісії, факторинг, форфейтинг, толінг можуть бути альтернативою загальновідомим джерелам та можуть створити передумови для подолання кризових фінансових явищ на промислових підприємствах.

Система управління оборотними активами впливає на основоположні характеристики функціонування підприємства, а саме: платоспроможність, рентабельність, формування можливостей стосовно роботи в непередбачуваних ситуаціях, масштабність та рівень виробництва. Аналізуючи різні визначення оборотних коштів вченими-економістами, можна визначити, що оборотні активи виступають як грошові кошти чи частина виробничих фондів, що призначені для реалізації або споживання протягом операційного циклу (12 місяців із дати балансу) [1].

А.М. Поддєрьогін об'єднує терміни оборотний капітал і оборотні кошти. Відповідно до джерел формування оборотних активів науковець поділяє їх на власні (та прівніжні до них) і залучені та інші. З погляду дослідника, «оборотний капітал, оборотні кошти – це кошти, авансовані в оборотні виробничі фонди і фонди обігу для забезпечення безперервності процесу виробництва реалізації продукції та отримання прибутку» [3].

Забезпечення фінансової стійкості підприємств потребує кілька напрямів впливу на подібні ризики. Одним із них є мінімізація кредиторської заборгованості. Вона вимагає залучення достатнього обсягу власних і довгострокових фінансових джерел, що в кризових умовах є практично нездійсненною умовою. Інший спосіб скорочення фінансових ризиків – це мінімізація витрат на фінансування оборотних активів. У цьому випадку особливої уваги надано короткостроковим джерелам покриття потреби в оборотних активах, ставка відсотка за якими достатньо низька або зовсім відсутня. Крім цього підприємству слід максимізувати сукупну ринкову вартість підприємства, погодивши стратегію його розвитку зі стратегією управління оборотними активами як динамічною та складною компонентою майнового комплексу.

Слід погодитись із позицією К.М. Азізової та О.М. Колодізева, які зазначають, що «значний обсяг фінансових ресурсів, що інвестуються в оборотні активи, різноманітні їхні видів і конкретних різновидів, визначальна роль у прискоренні обороту капіталу й забезпеченні постійної платоспроможності, а також

низка інших умов визначають складність задач управління оборотними активами промислових підприємств. Головне завдання цього управління полягає у формуванні необхідного обсягу, оптимізації складу й забезпеченні ефективного використання оборотних активів промислових підприємств» [1].

Чим більший потенційний ризик та висока ціна несе конкретне фінансове джерело формування загального та оборотного капіталу, тим більшу економічну віддачу та рентабельність воно повинно мати у процесі інвестування в необоротні та оборотні активи та їхнє використання під час фінансово-господарської діяльності підприємств. Власні оборотні активи формуються під час утворення суб'єкта господарювання (укладання його статутного капіталу). Надалі сума оборотних активів компанії підтримується насамперед за рахунок реінвестованого прибутку.

Управління оборотними активами промислових підприємств – це комплекс управлінських рішень забезпечення належного рівня фінансової стійкості, платоспроможності та ліквідності промислового підприємства, через які здійснюється взаємодія між об'єктом та суб'єктом для формування необхідного обсягу оборотних активів та визначення структури джерел їхнього фінансування. До складу оборотних активів входить сукупність елементів, що утворює оборотні виробничі фонди і фонди обігу. Для фінансування діяльності промислового підприємства великого значення має склад оборотних активів підприємств, до яких належать: запаси товарно-матеріальних цінностей, дебіторська заборгованість, кошти в розрахунках, грошові кошти [1].

Узагальнено можливо виокремити такі етапи процесу управління оборотними активами (див. рис. 1).

Однією з центральних проблем в управлінні формуванням оборотних активів є співвідношення джерел фінансування оборотних активів. Їхній характер є фактором прямого впливу на ефективність використання оборотних активів та сукупного капіталу промислових підприємств.

Ощадне виробництво є однією з основних засад комплексного управління оборотними активами промислових підприємств. Усунення втрат, що споживають різні види ресурсів, але не створюють цінності, виявлення першопричини їхнього виникнення є основою зниження витрат операційної діяльності та максимізації прибутку промислового підприємства.

В економічній літературі виділено три основні підходи до фінансування оборотних активів: агресивний, консервативний, компромісний.

Як слушно зазначають Є.Ю.Мордань та О.А. Демідова, «спосіб, яким підприємство фінансує постійну і змінну частини оборотних коштів, визначається в рамках стратегії фінансування оборотних коштів. Для більшості вітчизняних підприємств із високою ліквідністю, але низькою рентабельністю діяльності агресивна модель фінансування оборотних активів є найоптимальнішим вибором. В умовах нестабільності середовища функціонування підприємства важливим показником функціональної стратегії фінансування оборотних активів є її гнучкість та здатність до швидкої адаптації у випадку будь-яких змін» [5].

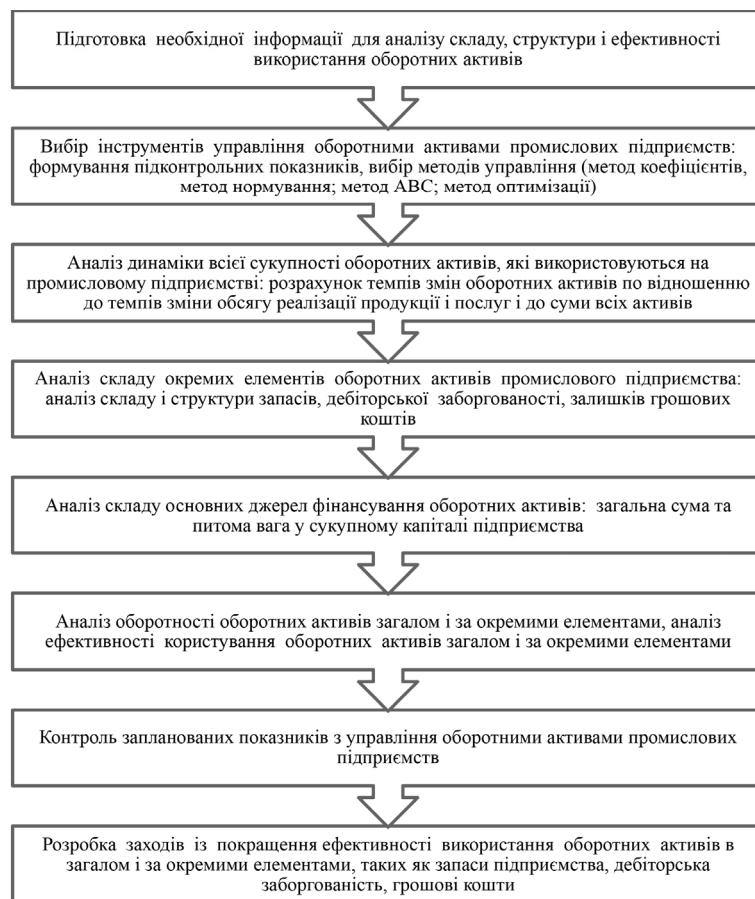

Рис. 1. Основні етапи процесу управління оборотними активами

АГРЕСИВНА	КОНСЕРВАТИВНА	КОМПРОМІСНА
<ul style="list-style-type: none"> здійснення операційної діяльності з мінімальним обсягом власного капіталу; переважання короткострокових кредитів тривалий період оборотності поточних активів та їхня велика частка у сукупних активах підприємства. 	<ul style="list-style-type: none"> мінімальний обсяг використання короткострокових позикових коштів; значний обсяг витрат власного капіталу; зниження рівня рентабельності підприємства. 	<ul style="list-style-type: none"> прийнятний рівень фінансової стійкості підприємства; рентабельність використання власного капіталу є наближеною до середньоринкової норми прибутку на капітал.

Рис. 2. Основні стратегії фінансування оборотних активів

Важливо пам'ятати, що прискорення оборотності оборотних коштів дозволяє відчутно знизити собівартість продукції. А це в умовах посилення зростання тарифів і цін на імпорту продукцію й комплектуючі є основою стабілізації економічного становища підприємств і підвищення рентабельності їхньої діяльності.

Науковці О.В. Насібова та Б.Ю. Придатченко відзначають, що «природна структурно-динамічна зміна оборотного капіталу вимагає застосування специфічних методів відносно виміру й оцінювання його окремих складників під час їхньої взаємодії. Варто також брати до уваги той факт, що саме оборотний капітал у своєму постійному русі є «основним носієм» прибутку підприємства. Тому досліджувати оборотний капітал необхідно виходячи з його статички й динаміки, що забезпечують результативність виробничо-господарської діяльності. Як економічне явище оборотний капітал є об'єктом управління, що повинне проявлятися в ак-

тивному впливі на параметри його елементів з метою усунення небажаних відхилень від заданих оптимальних режимів роботи, у підтримці внутрішньої впорядкованості й динамічної рівноваги із зовнішнім середовищем. Формування оборотних коштів повинно бути частиною комплексної політики управління фінансово-господарською діяльністю підприємств. Це має важливе значення для здійснення управління оборотними коштами та фінансовими ризиками підприємства» [6].

Від якості управління оборотними активами буде залежати платоспроможність господарюючого суб'єкта, рівень його рентабельності, формування можливостей роботи в непередбачуваних ситуаціях, масштабність та рівень виробництва й кінцевої реалізації продукції. Для здійснення ефективного управління оборотними активами підприємства необхідно виконати такі заходи (рис. 3):

Рис. 3. Заходи із підвищення ефективності управління оборотними активами підприємств

За умови забезпечення вдалого управління оборотними активами на підприємстві вдається досягти деякого вивільнення активів, які можна застосувати для забезпечення зростання прибутковості його функціонування, пришвидшення обіговості оборотних коштів, забезпечення безперервної виробничої діяльності та максимізації прибутковості, що беззаперечно є першочерговою місією для кожного суб'єкта господарювання.

Упровадненні оптимізації розмір оборотних активів має бути мінімальним, але достатнім «для забезпечення безперервного фінансування планових витрат, необхідних на процес виробництва й реалізації продукції підприємства, здійснення у встановлені строки розрахунків із контрагентами.

Рациональне управління обіговими активами дозволяє підвищити ефективність операційної та фінансової діяльності у взаємозв'язку. Пріоритетним напрямом вирішення основних завдань управління обіговими активами є розроблення механізму оптимізації, що дозволить обрати серед безлічі можливостей, найкращий варіант їхнього обсягу і структури з погляду цілей розвитку підприємства. Значущість проблем, що пов'язані з оптимізацією оборотних активів підприємств, пояснюється й тим, що оборотні активи посідають вагомую частку в загальному обсязі майна, тому навіть незначні їхні зміни або невідповідність оптимізаційним параметрам можуть призвести до помітного позитивного або негативного ефекту; ці активи характеризуються високим рівнем мобільності та швидкістю обороту [7]. Від структури, обсягу та швидкості руху лік-

відних активів залежать можливості суб'єктів підприємництва стосовно збільшення обсягів обороту, забезпечення відповідних рівнів ліквідності, платоспроможності, рентабельності тощо. Одним із головних завдань та окремих етапом системи управління оборотними фондами підприємств є знаходження величини оптимальної потреби в цих активах. Одним із шляхів оптимізації оборотних активів, а саме виробничих запасів, є дослідження необхідного обсягу замовлення, для того щоб забезпечити безперервну господарську діяльність підприємства. Важливим моментом у цьому є управління матеріальними запасами. Нерідко підприємства для зменшення ризику втрат запасів проводять їхнє страхування, зокрема й надлишкових запасів. Це свідчить, про необхідність правильного та обґрунтованого визначення оптимального розміру замовлення для зменшення можливих витрат. На підприємстві сировина та матеріали, незавершене виробництво, готова продукція утворюють необхідну частину виробничо-господарської діяльності підприємства. Тому необхідно правильно спрогнозувати необхідні обсяги, задля визначення оптимального рівня [7].

У сучасних складних економічних умовах одним із найважливіших напрямів фінансового менеджменту промислових підприємств є управління оборотними активами. Матеріаломісткість продукції промислових підприємств обумовлює зростання ролі якісного управління оборотними активами для досягнення ефективності господарської діяльності. рентабельність промислових підприємств, які мали б стати рушієм ста-

лого розвитку держави є вкрай низькою. Наявні зовнішні загрози діяльності промислових підприємств обумовлюють зростання вимог до якості внутрішнього менеджменту для компенсації загроз і встановлення стану економічної безпеки.

У дослідженні впливу пандемії COVID-2019 на фінансові результати підприємств промисловості О.В. Курило та А.Р. Карпець відзначають, що економічно-фінансова криза, яка виникла на початку 2020 р., внаслідок спалаху пандемії коронавірусу, проявилася в усіх сферах економіки в кожній країні, зокрема, і в Україні. Як наслідок, вплив кризи, спричиненої коронавірусом, насамперед позначився безпосередньо на основні складові оборотних активів: збільшення готової продукції та виробничих запасів, внаслідок зменшення попиту з боку ресторанів, магазинів; зменшення залишків грошових коштів на розрахункових рахунках та в касі, внаслідок зменшення попиту на продукцію та послуги у попередньому рівні витрат; збільшення сум дебіторської заборгованості; збільшення сум векселів одержаних; зменшення ліквідності оборотних активів та погіршення ділової активності підприємства [8].

У період жорсткого карантину, який припав на другий квартал 2020 р., на промислових підприємствах спостерігалось скорочення оборотних активів. Така ситуація є негативною для роботи підприємств, оскільки погіршується ділова активність, яка унеможливає формування абсолютного та відносного вивільнення оборотних коштів і безпосередньо впливає на результати діяльності. У результаті такого впливу негатив-

них чинників не всі підприємства змогли подолати труднощі та потрапили до списку збиткових або ж повністю припинили свою діяльність, що має негативний вплив для економіки країни загалом [8].

ВИСНОВКИ

В умовах ринкової економіки, коли підприємства, з одного боку, мають широкий вибір контрагентів серед постачальників та покупців, отримують можливість надання та отримання товарних кредитів, а з іншого – стикаються з проблемою недобросовісних розрахунків, в умовах обмеження пропозиції на ринку кредитних ресурсів, відсутності підтримки платоспроможності підприємств галузі з боку держави, зростає роль раціонального та якісного управління оборотним капіталом підприємств.

Основним джерелом поповнення оборотних засобів є отриманий за результатами діяльності прибуток, а також прирівняні до власних коштів сталі пасиви, представлені коштами, що не належать підприємству, але постійно знаходяться в його обороті. Підприємство, формуючи оборотні засоби, має прагнути до мінімізації вартості капіталу, витраченого на створення їхньої величини.

Оптимізація складу й обсягів оборотних засобів, раціональне співвідношення між власними, залученими та позиковими джерелами їхнього формування забезпечить достатній рівень платоспроможності, ліквідності і прибутковості, зміцнення фінансового стану, росту ринкової вартості підприємств промислового сектору в сучасних ринкових умовах.

Список використаних джерел

1. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов. URL: https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Econom/smit/smit_1.pdf
2. Рубаха М.В., Цюпа М.П. Прикладні аспекти аналізу оборотності капіталу суб'єкта господарювання. *Ефективна економіка*. 2017. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5531>
3. Фінанси підприємств / за ред. А.М. Поддєрьогіна. К.: КНЕУ, 2005. 460 с.
4. Колодизев О.М., Азізова К.М. Управління оборотними активами промислових підприємств: сучасні підходи. *Економіка та суспільство*. 2021. № 23. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-23-27>.
5. Мордань Є.Ю., Демідова О.А. Стратегії фінансування оборотних активів. *Проблеми та перспективи розвитку фінансово-кредитної системи України*: матеріали V Всеукраїнської науково-практичної on-line конференції (Суми, 19–20 листопада 2020 р.). Суми, 2020. С. 100–103.
6. Насібова О.В., Придатченко Б.Ю. Теоретичні аспекти оптимізації оборотних коштів підприємства. *Економіка й суспільство*. 2018. № 18. С. 794–802.
7. Бровко Л.І., Юрченко А.А., Королькова Т.В. Оптимізація оборотних активів та їх вплив на діяльність підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 2. С. 16–22.
8. Курило О.Б., Карпець А.Р. Вплив COVID-19 на величину оборотних активів промислових підприємств. *Fundamental and applied research in the modern world: 8th International scientific and practical conference* (Boston, March 17–19, 2021). Boston: VoScience Publisher, 2021. pp. 596–599.
9. Піскульова І.В. Сучасні чинники функціонування й розвитку промислового сектору економіки України. *International periodic scientific journal: Modern Scientific Researches*. 2020. № 13. Ч. 4. С. 17–21. URL: <https://www.modscires.pro/index.php/msr/issue/view/msr13-04/msr13-04>.
10. Піскульова І.В., Омельченко Л.С. Стратегічні карти в системі управління оборотними активами промислових підприємств. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2015. Вип. 15. Ч. 2. С. 94–97.
11. Носирев О.О., Бабіч І.С., Попова В.О. (Формування механізму управління оборотним капіталом промислового підприємства в кризових умовах господарювання. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (економічні науки)*. 2021. № 2. С. 93–97.
12. Добровольська О.В., Загребельна Є.О. Економічний зміст та джерела формування оборотних засобів аграрних підприємств. *Агроекономіка*. 2013. № 8. С. 42–44. URL: <http://dspace.dsau.dp.ua/jspui/handle/123456789/530>

References

1. Smit A. Research on the nature and causes of the wealth of peoples. URL: https://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Econom/smit/smit_1.pdf (in Russian).
2. Rubakha M.V., Tsiupa M.P. Applied aspects to the analysis of the turnover of the capital of the state subordinate. *Efficient economy*. 2017. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5531> (in Ukrainian).

3. Finances of enterprises / ed. A.M. Poddierohin. Kyiv: KNEU, 2005. 460 p. (in Ukrainian).
4. Kolodiziev O.M., Azizova K.M. Management of the circulating assets of industrial enterprises: success. *Economy and society*. 2021. № 23. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-23-27> (in Ukrainian).
5. Mordan Ye.Yu., Demidova O.A. Werewolf assets finance strategy. *Problems and prospects for the development of the financial and credit system of Ukraine: materials of V All-Ukrainian scientific and practical online conference* (Sumy, Nov 19–20, 2020). Sumy, 2020. pp. 100–103 (in Ukrainian).
6. Nasibova O.V., Prydatchenko B.Yu. Theoretical aspects of the optimization of werewolf households. *Economy and society*. 2018. № 18. pp. 794–802 (in Ukrainian).
7. Brovko L.I., Yurchenko A.A., Korolkova T.V. Optimization of current assets and their impact on the enterprise. *Investments: practice and experience*. 2021. № 2. pp. 16–22 (in Ukrainian).
8. Kurylo O.B., Karpets A.R. Influence of covid-19 on the value of current assets of industrial enterprises. *Fundamental and applied research in the modern world: 8th International scientific and practical conference* (Boston, March 17–19, 2021). Boston: BoScience Publisher, 2021. pp. 596–599. (in Ukrainian).
9. Piskulova I.V. Modern factors of functioning and development of the industrial sector of the economy of Ukraine. *International periodic scientific journal: Modern Scientific Researches*. 2020. № 13. Part 4. pp. 17–21. URL: <https://www.modscires.pro/index.php/msr/issue/view/msr13-04/msr13-04> (in Ukrainian).
10. Piskulova I.V., Omelchenko L.S. Strategic maps in the management system of current assets of industrial enterprises. *Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Economic Sciences*. 2015. Issue 15. Part. 2. pp. 94–97 (in Ukrainian).
11. Nosyriev O.O., Babich I.Ye., Popova V.O. Formation of the mechanism of working capital management of an industrial enterprise in crisis conditions. *Bulletin of the National Technical University«Kharkiv Polytechnic Institute» (economics)*. 2021. № 2, pp. 93–97. (in Ukrainian).
12. Dobrovolska O.V., Zahrebelna Ye.O. Economic content and sources of working capital of agrarians enterprises. *Ahrosvit*. 2013. № 8. pp. 42–44. URL: <http://dspace.dsau.dp.ua/jspui/handle/123456789/530> (in Ukrainian).

Oleksandr NOSYRIEV

PhD in Geography, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3218-943X>

e-mail: nosyriev@ukr.net

Serhii MEKHOVYCH

Doctor of Economics, Professor, National Technical University "Kharkiv Polytechnic Institute"

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7080-7609>

e-mail: Sergii.Mekhovich@khp.edu.ua

ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC MECHANISM OF CURRENT ASSETS MANAGEMENT OF INDUSTRIAL ENTERPRISES IN THE CONDITIONS OF MARKET TRANSFORMATION

Introduction. Analysis of current assets of the enterprise is an important process, which consists in researching and monitoring the property status and key indicators of current assets of the enterprise in the process of its financial and economic activities in order to identify ways to increase its market value and ensure effective development.

The purpose of the paper is devoted to the analysis of management and financing of current assets of industrial enterprises of Ukraine, systematization of methods of current assets management, actualization of problems and formulation of proposals for effective financial management of current assets and substantiation of directions of current assets management in industrial market conditions.

Results. The concept of "current assets" as an element of resource potential used by the enterprise and aimed at ensuring a systematic, continuous and controlled process of economic activity, consumed once to ensure the economic effect in future periods, is improved. The influence of the current assets management system on ensuring the financial stability of enterprises is outlined. The stages of the current assets management process are singled out, the main strategies of current assets financing are investigated and measures to increase the efficiency of current assets management of enterprises in modern market conditions are proposed. When optimizing the size of current assets should be minimal, but sufficient «to ensure uninterrupted financing of planned costs required for the production and sale of products of the enterprise, the implementation of settlements with contractors in a timely manner. It is emphasized that accelerating the turnover of working capital can significantly reduce the cost of production.

Conclusion. The company, forming working capital, should seek to minimize the cost of capital spent on creating their value. Optimization of the composition and volume of working capital, a rational relationship between own, borrowed and borrowed sources of their formation will provide a sufficient level of solvency, liquidity and profitability, strengthening the financial condition, growth of market value of industrial sector enterprises in modern market conditions.

Keywords: current assets, current assets, financing of current assets, financial stability, industrial enterprises